

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2631/2020
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Милош Југовић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Радиша Јовић, адвокат из ..., ради злоупотребе права и отклањања извора опасности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5119/19 од 19.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5119/19 од 19.12.2019. године.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Куршумлији П 203/2018 од 26.08.2019. године, у ставу првом изреке, одбијен је захтев тужиоца да се утврди да је тужени злоупотребио право својине на тај начин што је из свог резервоара који се налази на његовој кат. парцели .. КО ..., супротно уобичајеном коришћењу и непоступањем по извршној исправи Општинског суда у Блацу П 308/93 од 15.11.1994. године, на пластичном цреву у свом дворишту којим се одводи вишак воде из резервоара поставио славину чијим затварањем онемогућава оток вишка воде из резервоара, па се иста прелива у ископани канал који воду усмерава у кат. парцелу тужиоца .. КО ... и иста плави, чиме се угрожава засад шљива и сама кат. парцела, те да се забрани туженом да се убудуће на овај или сличан начин понаша и да престане са оваквим начином коришћења резервоара. У ставу другом изреке одбијен је захтев тужиоца за одређивање привремене мере, а ставом трећим изреке тужиоцу су досуђени трошкови парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5119/19 од 19.12.2019. године, првостепена пресуда је преиначена, тако што је тужбени захтев напред описане садржине усвојен у целости, а тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 250.040,00 динара.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да није дозвољена.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева је утврђење злоупотребе права и забрана даљег ограничења права својине тужиоца. Вредност предмета спора није назначена, а првостепени суд је спор сврстао у категорију непроценљивих. Судске таксе су одмерене на основицу од 10.000,00 динара. Тужба је поднета дана 09.06.2015. године.

Према становишту Врховног касационог суда, уколико вредност предмета спора није означена у иницијалном акту, нити је накнадно означена или утврђена, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси.

Такса на тужбу у овом предмету одређена је у износу од 1.900,00 динара, што одговара вредности таксе на тужбу у предмету у коме је вредност предмета спора до 10.000,00 динара, сходно тарифном бр. 1 из Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94...106/15).

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да вредност предмета спора (посредно утврђена преко одмерене судске таксе) износи 10.000,00 динара, што је очигледно испод износа од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то следи да предметни спор има карактер парнице о спору мале вредности. При том, нема места примени члана 469. Закона о парничном поступку, којим је прописано да не могу бити спорови мале вредности спорови о непокретностима, јер се тужбеним захтевом не установљавају нити мењају стварна права на ствари, већ се тражи неновчана чинидба – престанак ометања тужиоца у вршењу права својине.

У парницама о споровима мале вредности ревизија није дозвољена, сходно члану 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Није од утицаја на дозвољеност ревизије туженог то што је другостепени суд преиначио првостепену одлуку, будући да у споровима мале вредности нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Тужени се у ревизији није позивао на члан 404. Закона о парничном поступку, нити је у садржини предлагао да се о његовој ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној (посебна ревизија).

Из наведених разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку, ревизија је одбачена, као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић